

Σαιζόν 2022

Υπεραιοδοξία, Προβληματισμός ή Ευκαιρία για «Κρήτη Παντού!»

του Δρ. Κυριάκου Γ. Κώτσογλου

Η «Ειδική» Στρατιωτική Επιχείρηση...

Την ώρα που γράφονταν αυτές οι γραμμές, η «ειδική στρατιωτική επιχείρηση» στην Ουκρανία όδευε σταθερά προς την θλιβερή επέτειο των πενήντα (50) ημερών της, με δεκάδες Κράτη να εμπλέκονται άμεσα ή να ανησυχούν, εκατοντάδες ανταποκριτές και κανάλια να μεταδίδουν, χιλιάδες νεκρούς όλων δυστυχώς των ηλικιών, εκατομμύρια Ουκρανούς πρόσφυγες να αναζητούν νέες πατρίδες και τα δισεκατομμύρια πολίτες της Γης, θεατές αυτού του θεάτρου του παραλόγου, να βλέπουν με τρόμο ξανά μετά από περίπου ογδόντα (80) χρόνια, το φάσμα μιας γενικευμένης σύρραξης, με λίγα λόγια να 'ναι και πάλι «πάνω στο τραπέζι», όλα εκείνα που θεωρούσαμε εμείς οι αφελείς, ότι η ανθρωπότητα είχε βάλει στο ντουλάπι, θεωρώντας ότι οι «ηγέτες» σκέφτονται ως απλοί, καθημερινοί τύποι, της διπλανής πόρτας.

Καμιά πολιτική προέκταση δεν θα δώσουμε στην τοποθέτησή μας, εξάλλου είναι ξεκάθαρο ότι η ανθρωπότητα και οι άνθρωποι της, έχουν διχαστεί. Μέσα σ' αυτές τις (50) μέρες, είχα την ευκαιρία να επισκεφθώ, μέσα από τις σχετικές τουριστικές εκθέσεις, τρεις από τις χώρες που έχουν ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον σε σχέση με αυτή την εισβολή, την Ρουμανία και το Βουκουρέστι, την Πολωνία και το Κατοβίτσε, την Σερβία και το Βελιγράδι. Οι Ρουμάνοι που ανακάμπτουν ακόμα από το μεγαλείο της «ιδιοφυίας των Καρπαθίων» υποδέχονται οργανωμένα τους Ουκρανούς και ανησυχούν μήπως είναι ο επόμενος κρίκος στην «ζώνη επιρροής», οι Πολωνοί που δεν θα ξεχάσουν ποτέ το δάσος του katyn ακούνε τα μικρά Ουκρανάκια να ρωτάνε με

παιδική απορία «γιατί φύγαμε από το σπίτι μας;» και οι Σέρβοι δεν ξεχνάνε ούτε στιγμή τη μυρωδιά των Tomahawk, σε μια ανάλογη ειδική επιχείρηση του NATO.

Όσο αποτελεί αξίωμα ότι σε κάθε διένεξη μερίδιο ευθύνης έχουν και οι δύο πλευρές, με τον ίδιο τρόπο αποτελεί αξίωμα, ότι σε κάθε διένεξη κανείς δεν έχει το ίδιο μερίδιο ευθύνης. Και εδώ έρχονται οι επόμενες σκέψεις, ποιος ρίχνει τις βόμβες και ποιος όχι, ποιος εν τέλει είναι ο θύτης και ποιος είναι το θύμα. Το κρίσιμο ερώτημα είναι πως αντιλαμβάνεται κάθε λαός και εν τέλει κάθε πολίτης αυτού του κόσμου όλα τα παραπάνω και στην περίπτωση και τον προβληματισμό μας, πόσο είναι διατεθειμένος να χαλαρώσει, να ταξιδέψει, να αναζητήσει την ταξιδιωτική εμπειρία και εν προκειμένω στην Κρήτη. Ξεκάθαρα είναι διαφορετική η αίσθηση στο Λονδίνο ή το Βερολίνο, άλλη στο Τελ Αβίβ, διαφορετική στο Ελσίνκι και τη Στοκχόλμη, διαφορετική στη Μεσόγειο, τις Κάτω Χώρες, τη Νέα Υόρκη. Που θα καθίσει η μπίλια στη φετινή σαιζόν, τι θα μετρήσουμε, τι θα κερδίσουμε και τι θα χάσουμε, τι ταμείο θα κλείσουμε;

Η Υπεραιοδοξία...

Πέρυσι ο Υπουργός Τουρισμού «κήρυξε» την έναρξη της τουριστικής σαιζόν στα μέσα του Μάη, σε μια ενέργεια που χαρακτηρίστηκε έως και παράτολμη, αλλά τελικά βοήθησε σε ένα αποτέλεσμα και η Ελλάδα κατάφερε να συσσωρεύσει μέσα από χιλιάδες μικρές συνιστώσες που όλες έχουν την αξία τους, διψήφιο αριθμό δις εισπράξεων. Αυτή η «έναρξη» μας έφερε νωρίς σε θέση εκκίνησης, προετοιμαστήκαμε, εκπαιδευτήκαμε, σηκώσαμε τα μανίκια και Ναι, αυτή η έναρξη του Μαΐου μας έδωσε τον θρίαμβο των μηνών από τον Ιούλιο και μετά σε μια σαιζόν που ξεπέρασε τις χαμηλές, αρχικά προσδοκίες μας κι «έθαψε» τις προβλέψεις του 30 ή 40% του 2019, στον αγώνα να ξεπεράσουμε το 70%!

Φέτος, αυτή η έναρξη δεν τέθηκε καν ως θέμα και δεν χρειάστηκε θεσμική απόφαση για την έναρξη της σαιζόν. Σαν σε μια κανονική χρονιά, οι ιδιοκτήτες των καταλυμάτων και των συναφών ειδικοτήτων ξεκίνησαν τις ανακαινίσεις τους, ετοίμασαν τα «μαγαζιά» τους, μερικοί - λίγοι ξεκίνησαν ήδη μέσα στον Μάρτιο, οι πολλοί ξεκινάνε πριν και μετά το Πάσχα τον Απρίλιο, όλοι μα όλοι θα είναι «εκεί» το Μάιο και ειδικά στην Κρήτη, η έναρξη της σαιζόν επισημοποιήθηκε ουσιαστικά από την εναρκτήρια δεξίωση στο κρουαζιερόπλοιο και τη «σπονδή» στη βάφτιση του αεροπλάνου του ιδίου τουριστικού πράκτορα, με το όνομα «Ηράκλειο». Δίπλα σε αυτά νέες πτήσεις, νέες αεροπορικές, νέοι προορισμοί και αισιοδοξία.

Αισιοδοξία ίσως να μην είναι καν η λέξη που αντιπροσωπεύει το τι σκεφτόμαστε και βάζω και τον εαυτό μου μέσα. Υπεραιοδοξία, λόγω της κανονικής έναρξης, λόγω του ότι η Κρήτη δέχθηκε πέρυσι «νέο», φρέσκο κοινό, δεκτική και η ίδια να «επιτρέψει» σε νέες αγορές - ειδικά η Δυτική - την «πρόσβαση» ξεπερνώντας νομοτελειακά τα μονοκλωνικά φαινόμενα του παρελθόντος. Υπεραιοδοξία λόγω της «φαγούρας» του κόσμου να ταξιδέψει, των «πιστών» της Κρήτης να ξανάρθουν, της ηλικιακής ομάδας 55+ που ενώ παραδοσιακά είχε πάνω από 25% του μίγματος, έπεσε κάτω από το 7% την τελευταία διετία και η Κρήτη τους ταιριάζει πολύ με το μοναδικό ανάγλυφό της. Υπεραιοδοξία εν τέλει γιατί και οι πράκτορες αλλά και η ηγεσία, όλοι, θέλουν να δείξουν ένα πνεύμα πρώιμων πανηγυρισμών, για διαφορετικούς λόγους ο καθένας, είτε γιατί δε θέλουμε πολύ last minute, είτε, γιατί θέλουμε καλό κλίμα!

Ο Προβληματισμός...

Θα είχε μεγάλο ενδιαφέρον να μπορούσαμε να δούμε μια γραφική παράσταση με την «τάση» της χρονιάς λίγο πριν το τέλος του έτους και την

Κυριάκος Γ. Κώτσογλου
Μηχανικός Παραγωγής & Διοίκησης MSc, PhD,
Εντεταλμένος Σύμβουλος Τουρισμού
& Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης
της Περιφέρειας Κρήτης

«Όμικρον 2» που φρέναρε άσχημα τις προκρατήσεις, μειώνοντας ένα κατ' ομολογία όλο το Νοέμβριο, Δεκέμβριο και Ιανουάριο, ένα πολύ καλό ως τότε ρυθμό. Και ενώ ο Φεβρουάριος έδειξε ότι ξεπερνάμε τον μεγάλο ύβο (καμπούρα) της Βακτριανής καμήλας, ήρθε ο πόλεμος να φέρει την δεύτερη καμπούρα, μικρότερη ίσως, αλλά σε τόσο λάθος χρόνο, μέσα στο Μάρτιο, την ώρα που «χτίζαμε» ως Κρήτη την πληρότητά μας, για να μην πάμε σε κρατήσεις τελευταίας στιγμής! Είναι χαρακτηριστικό ότι λίγο πριν εκπνεύσει ο Φεβρουάριος, στις αντίστοιχες ημερομηνίες, κινούμασταν ανάλογα και με την περιοχή πάνω από το 85% του 2019, ενώ στο τέλος του Μάρτη, σε σχέση με τις αντίστοιχες και πάλι ημερομηνίες του 2019, φλερτάρουμε με το 75% πράγμα που δεν είναι σε καμία περίπτωση κακό, αλλά μάλλον δεν δικαιολογεί την υπεραισιοδοξία «θα ξεπεράσουμε το 2019»!

Παράλληλα με τους αριθμούς, κινδυνεύουν και τα ποιοτικά μας χαρακτηριστικά. Αρκεί μια βόλτα στις ανοικτές ήδη περιοχές για να δει κανείς ότι οι επαγγελματίες «παρά τον τουρισμό» δεν έχουν ξεκινήσει ακόμα και δεν θα το κάνουν ενδεχομένως πριν από το Πάσχα. Με την Αφρικανική σκόνη να μας «γκρούβει», τον καιρό ασταθή και τα ταβερνάκια μας κλειστά, αναρωτιέμαι τι κλίμα θα μεταφέρουν οι πρώτοι επισκέπτες στην χώρα τους. Το έχουμε ξαναπεί από εδώ, ότι η «απόσταση» που δημιούργησε ο Κορωνοϊός, ανάμεσα σε Φιλοξενούμενα και Φιλοξενούντα, από όλες τις τουριστικές Σχολές, επηρεάζει περισσότερο την Κρήτη, ή ας είμαστε επιεικείς, όλους όσους παρέχουν «φιλοξενία μέσα απ' την καρδιά».

Η Κρήτη και η Ελλάδα κατ' επέκταση δεν θα βρει το σύνολο των υπαλλήλων που χρειάζεται για να δουλέψουν οι σχεδόν 300.000 κλίνες στο σύνολο των καταλυμάτων της και πάνω απ' όλα δεν θα βρει την ποιότητα που πρεσβεύει η Κρητική Φιλοξενία. Οι Σχολές της υπολειπονται, όχι με την έννοια ότι δεν κάνουν «καλή δουλειά», αλλά δεν έχουν τα «εργαλεία» για να κάνουν την καλύτερη δουλειά και έτσι, ένα ακόμα ερωτηματικό πλανάται, γύρω απ' το ερώτημα «θα εξυπηρετήσουμε ως Κρητικοί φέτος;».

Η Ευκαιρία...

Με την κλιματική αλλαγή να μας «χτυπάει δυνατά πια την πόρτα», την ώρα που ο Δεινόσαυρος επισκέφθηκε τον Ο.Η.Ε. θυμίζοντας σε όλους πως και ο ίδιος εξαφανίστηκε, αλλά και την ενεργειακή ακρίβεια, την ανεπάρκεια σε προϊόντα βασικής ανάγκης, τον πληθωρισμό και μια οικονομική κρίση στα πρόθυρα, έτσι «για να αλλάξουν και πάλι τα κόζια» και να υπάρξει άλλη μια «ανακατανομή πλούτου» στον Πλανήτη, το ερώτημα είναι που θα μπορούσε να κρύβεται η Ευκαιρία και πως θα την βρούμε, εμείς!

Η απάντηση βρίσκεται και γύρω μας και μέσα μας, αλλά χρειάζεται και κάτι παραπάνω, μια νέα στρατηγική, μια νέα κατεύθυνση, μια νέα λογική. Η αρχή έχει ήδη γίνει με την «ανακήρυξη του τέλους της Πανδημίας» στις βασικές μας αγορές, ελπίζοντας να γίνει και στις επόμενες, ελπίζοντας παράλληλα να λογικευθούν όσο γίνεται νωρίτερα εκείνοι που «γνωρίζονται αλλά δεν συνεννοούνται και σκοτώνουν εκείνους δεν γνωρίζονται μεταξύ τους» και πολεμούν, σκοτώνονται και χάνονται, για τους «Φύρερ» τους.

Η σεζόν θα είναι αρκετά ή πολύ καλύτερη από το 2021, σκιαγραφώντας έτσι την «απόσταση» από την επιτυχία μέχρι το θρίαμβο, αλλά δεν θα είναι καλύτερη από το 2019, όσο και αν το θέλουμε όλοι μας. Στο ενδιάμεσο, μέχρι το 2023 και τα επόμενα, μπορούμε να βρούμε το χρόνο και εκτός από το να θεραπευτούμε από τις οικονομικές πληγές μας, να προσφέρουμε ένα νέο αειφόρο μοντέλο τουρισμού. Είτε με τα μέτρα προσαρμογής στην Κλιματική Αλλαγή, είτε με την ενίσχυση των θεματικών και εναλλακτικών μορφών τουρισμού παράλληλα με το παραδοσιακά μαζικό μοντέλο «Ήλιος και Θάλασσα», έχει ωριμάσει πια ο χρόνος για να έρχονται επισκέπτες με σκοπό την γνωριμία με την Κρήτη των Μινωιτών, των Βυζαντινών, των Ενετών και των Κρητών, όλων εκείνων που χαρακτηρίζουν το απίστευτο blend των πολιτισμών της. Με τουρίστες που θα έρχονται για τα μνημεία Ουνέσκο στους (4) νομούς της, που θα περπατάνε στα μονοπάτια και τις στράτες της, που θα κάνουν από ορειβατικό σκι μέχρι διαμονή στα μητάτα, που θα ανακαλύπτουν και πάλι τις αναδυόμενες πόλεις της, που θα γνωρίσουν μια νέα - παλιά - ανεξερεύνητη Κρήτη, στηριγμένη στις τρεις διαστάσεις που προωθεί η Περιφέρεια Κρήτης, για να ευλογήσουμε και λίγο τα «γένια μας»! Αυθεντικότητα σε κάθε έκφασή της διαμονής, Αειφορία στον προορισμό και εν τέλει, αξέχαστη εμπειρία στον επισκέπτη, σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της Κρήτης. Για να μπορέσουμε, ολιστικοί, αυθεντικοί, αειφόροι ν' αναφωνήσουμε για μια ακόμα φορά, Κρήτη Παντού!!

Φωτογραφία Αρχείου Περιφέρειας Κρήτης